II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 15 september 1995

betreffende een verzoek om terugbetaling van bij de invoer van touwschoenen (espadrilles), van oorsprong uit de Volksrepubliek China, geïnde anti-dumpingrechten (Importmaatschappij Intermedium BV)

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(95/381/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3283/94 van de Raad van 22 december 1994 inzake beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1251/95 [2], inzonderheid op artikel 23,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad van 11 juli 1988 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 522/94 [4], inzonderheid op artikel 16,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

(1) Bij Verordening (EEG) nr. 1812/91 van de Raad [5] is op de invoer van touwschoenen (espadrilles), van oorsprong uit de Volksrepubliek China, een definitief anti-dumpingrecht ingesteld en op grond daarvan geschiedde de definitieve inning van de voorlopige anti-dumpingrechten op het ingevoerde produkt. De rechten werden vastgesteld op 70,3 % voor touwschoenen van GN-code ex 6404 19 90 (aanvullende Taric-code 8547).

(2) Op 5 april 1993 werd overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 2423/88 door Importmaatschappij Intermedium BV een verzoek ingediend om terugbetaling van de definitieve anti-dumpingrechten die zij op 3 en op 18 maart 1992 voor twee invoertransacties van oorsprong uit de Volksrepubliek China had betaald.

(3) Op 9 december 1994 stelde de Commissie verzoekster in kennis van de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan zij voornemens was het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren. Verzoekster werd de gelegenheid gegeven haar opmerkingen te maken alvorens een definitieve beslissing zou worden genomen. Er is geen commentaar ontvangen.

(4) De Commissie stelde de Lid-Staten hiervan in kennis en bracht over deze aangelegenheid advies uit. Geen enkele Lid-Staat heeft daartegen bezwaar ingebracht.

B. ONTVANKELIJKHEID

(5) Het verzoek is om de volgende redenen niet ontvankelijk:

Ten eerste is in artikel 16, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2423/88 bepaald dat wanneer een importeur kan aantonen dat het geïnde recht meer bedraagt dan de werkelijke dumpingmarge, het verschil wordt terugbetaald. Om dat aan te tonen moet de importeur overeenkomstig de Mededeling

[1] PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 1.
[2] PB nr. L 122 van 2. 6. 1995, blz. 1.
[3] PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1.
[4] PB nr. L 66 van 10. 3. 1994, blz. 10.
[5] PB nr. L 166 van 28. 6. 1991, blz. 1.

van de Commissie inzake de terugbetaling van anti-dumpingrechten (1) in het bijzonder punt I.3 daarvan, gegevens overleggen op grond waarvan de Commissie kan berekenen of de dumpingmarge werd verminderd of opgeheven. Indien het verzoek onvolledig is, dienen de ontbrekende gegevens, door de aanvrager zelf, door de exporteur of door de andere betrokken importeurs, binnen een redelijke termijn te worden verstrekt. Wat het onderhavige verzoek betreft, diende de informatie, gezien het feit dat de Volksrepubliek China een land zonder markteconomie is, in beginsel te worden verstrekt over de prijzen van alle uit de Volksrepubliek China naar de Gemeenschap uitgevoerde touwschoenen en over de geschatte normale waarde voor een redelijk referentieland, bij voorkeur het land dat in het oorspronkelijke onderzoek daarvoor diende, voor een periode van zes maanden voorafgaande aan de twee invoertransacties waarvoor terugbetaling werd verzocht. Ondanks herhaalde contacten met verzoekster en de eigen inspanningen van de Commissie om de noodzakelijke informatie te verkrijgen, werden die gegevens niet binnen een redelijke termijn verstrekt, op zodanige wijze dat de Commissie kon bepalen of het voor deze twee invoertransacties geïnde recht de werkelijke dumpingmarge overschreed.

Ten tweede moet het verzoek, overeenkomstig artikel 16, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2423/88 worden ingediend binnen drie maanden na de datum waarop het bedrag van de te heffen definitieve rechten door de bevoegde autoriteiten naar behoren werd vastgesteld. Dit betekent dat, wat de twee betrokken invoertransacties betreft, het verzoek niet later dan 2, respectievelijk 17 juni 1992 had moeten zijn ingediend. Binnen die tijdslimieten betwistte verzoekster in verscheidene aan de Nederlandse douaneautoriteiten gerichte brieven de heffing van het anti-dumpingrecht om redenen in verband met de beweerde oorsprong en de aard van het ingevoerde produkt. Verzoekster verzocht toen echter niet om de terugbetaling van (een gedeelte van) het bedrag van de betaalde anti-dumpingrechten met als reden dat de dumpingmarge lager zou zijn dan het betaalde recht. De eerste brief waarin duidelijk sprake is van een verzoek om terugbetaling op basis van artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 2423/88, is in feite gedateerd 5 april 1993. Aanvankelijk sprak de Commissie zich nog niet erover uit of het verzoek binnen de voorgeschreven tijdslimiet was ingediend. Nu is zij tot de slotsom gekomen dat de aan de Nederlandse autoriteiten gerichte brieven waarop verzoekster zich baseert, niet als terugbetalingsaanvragen in de zin van artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 2423/88 kunnen worden beschouwd, omdat daarin niet duidelijk wordt gesteld dat om terugbetaling van anti-dumpingrechten wordt verzocht op grond van, naar beweren, de vermindering of opheffing van de dumpingmarge,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het door Importmaatschappij Intermedium BV ingediende verzoek om terugbetaling van anti-dumpingrechten voor op 3 en op 18 maart 1992 verrichte invoertransacties van touwschoenen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, wordt hierbij niet ontvankelijk verklaard.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden en de Importmaatschappij Intermedium BV, Hoofddorp, Nederland.

Gedaan te Brussel, 15 september 1995.

Voor de Commissie
Karel VAN MIERT
Lid van de Commissie

(1) PB nr. C 266 van 22. 10. 1986, blz. 2.